

στάς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλπίδας, ὡς ἐν βραχεὶ²⁷ μαθήσομαι τὴν τέχνην, ἀπ' ἐκείνης γε τῆς πλαστικῆς²⁸.

Ἄμα τε οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει ἡμέρα²⁹ τέχνης ἐνάρχεσθαι, καὶ γὰρ παρε-
διδόμην τῷ θεῷ, μὰ τὸν Δι' οὐ σφόδρα τῷ πράγματι³⁰ ἀχθόμενος· ἀλλὰ
μοι καὶ παιδιὰν τινα οὐκ ἀτερπῇ ἐδόκει ἔχειν, καὶ πρὸς τοὺς ἡλικιώτας
ἐπιδειξίν³¹, εἰ φανοίμην³² θεοῦς τε γλύφων³³, καὶ ἀγαλμάτια τινα μικρὰ
κατασκευάζων ἐμαυτῷ τε κάκεινοις, οἷς προηρούμην. Καὶ τό γε πρῶτον
ἐκεῖνο καὶ σύνθηες τοῖς ἀρχομένοις ἐγένετο· ἐγκοπέα γὰρ τινὰ μοι δούς ὁ
θεὸς ἐκέλευσέ μοι ἡρέμα καθικέσθαι³⁴ πλάκος ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπειπὼν
τὸ κοινόν³⁵. Ἀρχὴ δέ τοι ἤμισυ παντός³⁷. Σκληρότερον δὲ κατενεγκόντος³⁸
ὑπ' ἀπειρίας, κατεάγη³⁹ μὲν ἡ πλάξ· ὁ δὲ, ἀγανακτῆσας, σκυτάλην τινα
κειμένην πλησίον λαβὼν, οὐ πράως, οὐδὲ προτρεπτικῶς μου κατήρξατο⁴⁰,
ὥστε δάκρυά μοι τὰ προοίμια τῆς τέχνης⁴¹.

Ἀποδράς οὖν ἐκείθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀφικνούμαι, συνεχές⁴² ἀναλύζων,
καὶ δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως· καὶ διηγοῦμαι τὴν σκυτάλην, καὶ
τοὺς μώλωπας ἐδείκνυον, καὶ κατηγοροῦν πολλὴν τινα ὠμότητα⁴³, προσθεὶς,
ὅτι ὑπὸ φθάνου ταῦτα ἔδρασε, μὴ αὐτὸν ὑπερβάλωμαι κατὰ τὴν τέχνην.
Ἀγανακτῆσαμένης δὲ τῆς μητρὸς, καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λαιδωρησαμένης,
ἐπεὶ δὲ νύξ ἐπῆλθε, κατέδαρθον ἔτι ἑνδακρυς, καὶ τὴν νύχθ' ὅλην ἐννοῶν⁴⁴.

Μέχρι μὲν δὴ τούτων γελάσιμα⁴⁵ καὶ μειρακιώδη τὰ εἰρημέναι· τὰ μετὰ
ταῦτα δὲ οὐκέτι εὐκαταφρόνητα, ὧς ἄνδρες, ἀκούσεσθε, ἀλλὰ καὶ πάνυ φι-
ληκῶν ἀκροατῶν δεόμενα⁴⁶. Ἰνα γὰρ καθ' Ὁμηρον εἶπω⁴⁷, Θεὸς μοι ἐνύ-
πνιον⁴⁸ ἤλθεν ἄνειρος, Ἀμβροσίην⁴⁹ διὰ νύκτα⁵⁰, ἐναργῆς οὕτως, ὥστε μη-
δὲν ἀπολείπεσθαι⁵¹ τῆς ἀληθείας· ἔτι γοῦν καὶ μετὰ τοσοῦτον χρόνον τὰ
τε σχήματά μοι τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παραμένει, καὶ ἡ φωνὴ
τῶν ἀκουσθέντων ἑναυλος⁵²· οὕτω σαφῆ πάντα ἦν!

Δύο γυναῖκες λαβόμεναι ταῖν χερσίν⁵³ εἰλκόν με πρὸς ἑαυτὴν ἑκατέρα
μᾶλα βιαίως καὶ καρτερῶς· μικροῦ γοῦν με διεσπᾶσαντο⁵⁴ πρὸς ἀλλήλας
φιλοτιμούμεναι· καὶ γὰρ ἄρτι μὲν ἂν ἡ ἑτέρα ἐπεκράτει⁵⁵ καὶ παρὰ μικρὸν
ὅλον εἶχε με· ἄρτι δ' ἂν αὖθις ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμεν. Ἐβόων δὲ πρὸς ἀλ-
λήλας ἑκατέρα, ἡ μὲν, ὡς αὐτῆς ὄντα με κεκτῆσθαι βούλοιο⁵⁶· ἡ δὲ, ὡς

27) Ἐλλ. χρόνῳ. 28) Ἀπ' ἐκείνης τῆς πλ. εἶχον τὰς ἐλ. 29) Δηλ. μὴ ἀποφράς, διότι αἱ ἀρχαῖοι εἶχον τὴν δεισιδαιμόνα ἰδέαν ὅτι τινὲς ἡμέραι ἦσαν ἀποφράδες, καὶ ὅ, τι ἐγένετο εἰς αὐτάς ἀπετύγχανε. 30) Διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ὅτι δηλ. εἶχα παραδοθῆ. 31) Ὅτι ἔχει ἐπιδειξίν, δηλ. ὅτι καὶ παρέχει τρόπους ἐπιδείξεως. 32) Κ. §. 400. 33) Λατομῶν, κόπτων. 34) Συμφί. 35) Καθικένομαι = κτυπῶ. Γ. 462. 36) Τὴν κοινὴν παροιμίαν.

37) Ἐλλ. ἐργου. 38) Καταφέρω. Γ. 513, ἑλλ. ἐμ. οὐ. 39) Ἀγνωμι. Γ. 433.

40) Κατάρχω Λ. Σ. 81) Ἐλλ. ἡν. 42) Ἐπιρρήματικῶς ἀντὶ συνεχῶς. 43) Ὡμότητα ἐκ τετάρτου ἐκ τρίτου ὕπεν. ἡ γεν. τοῦ θεῖου. 44) Συλλογιζόμενος.

45) Ἀξιογέλαστα. 46) Ἀκούσεσθε τὰ μετὰ ταῦτα οὐκ εὐκαταφρόνητα, ἀλλὰ δεόμενα.

47) Φράσις ἑλλειπτικ. τὸ ἀκόλουθον λέγω ἵνα εἶπω κατὰ τὸν Ὁμηρον, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Ὁμήρου. 48) Ἐπιρρήματικῶς, καθ' ὕπνον. 49) Ποιητικῶς, ἀντὶ Ἀμβροσίαν, τὴν χαρίσσαν.

50) Ποιητ. ἀντὶ διὰ νυκτός. 51) Ὡστε κατ' οὐδὲν δὲν ἔμεινεν ὅπισθ' αὐτῆς ἀληθείας. Κ. §. 463, ὥστε 1. 52) Ἐλλ. παραμένει. Ἰδ. ἑναυλος Λ. Σ. 53) Γενικὴ δούκη. 54) Ἀντὶ μικροῦ ἐδέησε διασπᾶσθαι με. Ὀλίγον ἔλειψε νὰ με σχίσωσι. 55) Ἐπεκράτει ἂν, ὀλίγον ἔλειπε νὰ ἐπικρατήσῃ. Ὁ ἂν, τὸ ἀέθαιον. 56) Ὡς βούλοιο κεκτῆσθαι με ὄντα.